

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2621/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Бјелица, адвокат из ..., против туженог „Јурошевић МД“ ДОО Врбас, чији је пуномоћник Душица Грба, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 153/21 од 14.06.2021. године, у седници од 20.10.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 153/21 од 14.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 376/2018 од 23.10.2020. године ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име увећане зараде за ноћни рад за период од јула 2015. године до маја 2018. године 121.186,89 динара са законском затезном каматом од 31.10.2019. године до исплате и на име обрачунате законске затезне камате 28.889,81 динар; на име дневница 3.515 евра са законском затезном каматом од 31.10.2019. године до исплате и на име обрачунате законске затезне камате 316,64 евра, све у динарској противвредности на дан исплате, и на име трошкова парничног поступка 175.196,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђених износа. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за ослобађање плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 153/21 од 14.06.2021. године ставом првим изреке делимично је усвојена жалба туженог и преиначено решење о трошковима поступка из првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 146.845,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијена је жалба у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на битне повреде поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, због којих се ни посебна ревизија не може поднети. Неосновани су ревизијски наводи о потреби уједначавања судске праксе у вези са досуђеном висином дневница и начином њиховог обрачуна, што зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 16.08.2018. године, а вредност предмета спора је 150.000,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић